



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1655

§. 275. Et vestimentum eius sicut nix. v. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

§. 273. *Et sedebat super eum. v. 2.*

Indicando quod sicut ille iam quiesceret sedens, ita Christum Dominum iam vivere in æterna requie gloriosum post suam resurrectionem, nõ amplius vel in minimo passibilem sed securum. Item stabilitam esse pacem inter Deum & hominem, iam cælum apertum, iam victum generis humani hostem infentissimum, iam sigillum mortis & chirographum æternæ perditionis esse reflexum, & sanguine Christi deletum.

Benedictus sit igitur Deus Israel, qui fecit nobiscum hanc misericordiam: gloria insuper & honor & gratiarum actio viuenti in sæcula sæculorum. Amen. Nam tales voces lætitiæ & cantica tunc in omni illo monte circa sepulchrum Domini personuisse mihi persuadeo (ex cap. 5. Apocalypsis S. Ioannis) impensas tibi Domine, ab Angelis omnibus, & ijs hominibus sanctis, qui tecum à mortuis resurgere digni visi fuerunt.

§. 274. *Erat autem aspectus eius sicut fulgur. v. 3.*

Descriptio est hic Angeli sedentis ad sepulchrum imprimis quod fuerit sicut fulgur lucidus, & agilis, terribilis custodibus, vt transitus liberior daretur aduentantibus mulieribus Sanctis. Lucidus, tum vt mortis tenebras, quas Luna lucens non satis dispellebat repelleret tum vt cognosceretur non esse Angelus Satanæ & deceptoris, sed bonus missus ad manifestanda opera lucis & resurrectionis Iesu Christi vt & fidem ei haberent nuntianti, & simul aduenientes pulchro suo aspectu, & admirabili voce lætificaret.

Domine Deus meus quis dabit mihi illam gratiam vt ita te quæram semper vt merear moriens videre Angelum sanctum Dei vel custodem vel alios sanctos in facie lucida mecum, vt inde Dæmones terreantur & fugiant, ego vero lætificatus & spe plenus bona migrem ex hoc mundo, Angelo vel sanctis me comitantibus, sedeant igitur hi sancti tui ministri obsecro in Sponda lætuli doloris mei, & mecum sint in die excedentis animæ meæ.

§. 275. *Et vestimentum eius sicut nix. v. 3.*

Altera descriptio Angeli fuit à vestimentis eius quæ fuerunt alba sicut nix, vt & inde cognoscerent esse Angelum bonum vt & cum fiducia eum intuerentur, & luce eius adiuuante intrarent sepulchrum, fidem firmarent, relicta linteamina Christi inspicerent, & in posterum Angelorum pingendorum ratio fundaretur.

Domine vbi tu es vel tui ministri ibi semper lumen est, & claritas, & obscuritas nulla ideo obsecro mecum per ministros tuos, qui me doceant, foueant

foucant, illuminent, vt viuam semper in claritate tua cum ijs siue in cœlis siue terris. Gaudeo autem me in illa esse Ecclesia quæ lucem & fulgorem habet posita super candelabrum, vel supra montem, quæ non est inuisibilis, ut Reformata, sed semper fulget vt sol in universo.

§. 276. *Præ timore autem eius exterriti sunt custodes. v. 4.*

Quare exterriti sunt custodes? ob fulgurantem scilicet faciem Angeli, ob albedinem vestium, ob viuentem in sepulchro visum, in quo mortuus custodiebatur, ob mirandam claritatem vbi plena esse debebat obscuritas. bene igitur præ timore exterriti sunt, & expergefacti custodes ob terræ motum insuper & petræ & sigilli refectionem mirificam, vt iam testes velint nolint esse debeant veritatis de resurrectione Iesu Christi, ipsi qui mortuum custodire non valuerunt.

Domine Iesu non ego te mortuum, sed viuum custodiam semper in corde meo per gratiam, Angeli candor illic illuceat, vt inimici custodes qui malitiose me circumstant, & vigilat vt me perdant, exterriti fugiant semper & fiant sicut mortui sine viribus vt hi milites.

§. 277. *Facti sunt velut mortui. v. 4.*

Nescientes scilicet quid dicerent præ stupore visis tot mirabilibus quod homo mortuus propria virtute viuus exurgeret, clausis & obsecatis portis, ipsis in excubijs existentibus, nec contradicere aut impedire valentibus, nec quidem loqui ob illum admirabilem triumphum victoriæ, & splendorem, tot millibus Angelorum cohortibus concomitantibus, sibi solum timentes ne vel ab ipso resurgente punirentur vel ab ipso præside de mala custodia.

Domine Iesu redemptor meus inter tua in me quotidiana miracula, & misericordias sum pro dolor etiam ego sæpe quasi mortuus, vnde mihi irascor de mea erga te magna ingratitude, peccatis quotidianis multis & grauibus, & quod præcepta tua tam parui faciam. Cum igitur velut mortuus sim, tu solus potes me resuscitare, da igitur gratiam vt ex hac hora ex morte animæ resurgam nunquam in ea moriturus, vt merear te resurgentem & gloriosum semel videre in cœlis, & æternum iubilante voce exaltare & glorificare in cœlis.

§. 278. *Respondens autem Angelus dixit mulieribus. v. 5.*

Dum vigiles quasi mortui iacerent præ confusione, vt nec officio militis amplius fungi possent, vel interrogare aduentantes mulieres de tessera vel symbolo, vel causa aduentus, vel arcere à sepulchro armis, vel Angelum interrogare qua potestate & audacia reuolueret lapidem ab ostio monumenti.